

ли още нѣщо? — Да, Господи, искамъ да уча, да свърша университетъ. — И това още не е за тебе. Съвременната наука е повече материалистична, отколкото духовна, и ако ти, съ твоя неопредѣленъ още умъ, влѣзешъ въ университета, ще се изопачишъ въ мисълта си. Затова, по-добрѣ остани простъ човѣкъ на земята. Истинскитѣ професори не сж дошли още. Ти не си дошълъ до сжщността на нѣщата, а искашъ да се занимавашъ съ материални работи. Какъвъ въпросъ още искашъ да ми зададешъ? — Господи, искамъ да Ти служа! Какво ще отговори Христосъ на този въпросъ? — Той ще вземе Евангелието и ще му прочете стиха, който е изказалъ прѣди 2,000 години на свѣта: „Който иска да дойде при мене, да дигне кръста си и да ме послѣдва“!

Значи, съвременното човѣчество се намира въ епоха 2,000 години слѣдъ Христа. То е извървѣло вече пжтя на страданията и е готово да слѣдва Христа. Ако съвременниятъ човѣкъ е развилъ свсето духовно радио, съ какво трѣбва да занимава Христа? Ако той иска да се свърже, нека се свърже, нека съжителствува съ нѣкой ангелъ. Ако той иска да живѣе идеенъ животъ, нека се обърне къмъ Бога, да иска Божиятъ Духъ да се всели въ него. Въ нѣкои отъ стиховетѣ на Писанието се казва: „Който иска да живѣе идеенъ, щастливъ животъ, нека съедини своята душа и своя духъ въ едно, да живѣятъ заедно“. Думата „духъ“, взета въ широкъ и дълбокъ смисълъ, подразбира най-мошната, най-красивата форма, която сжществува въ свѣта. Душата пъкъ прѣдставлява най-меката, най-нѣжната форма въ свѣта. Ще знаете: всѣка форма, която внася мощъ и мисълъ въ човѣка, това е духътъ; и всѣка форма, която внася мекота въ човѣка, това е душата. Задъ тѣзи форми пъкъ сжществува извѣстно съдържание.

Една отъ важнитѣ задачи на съвременния човѣкъ е да моделира своя черепъ. Сегашнитѣ хора се ретуширатъ, но тѣ не знаятъ, по какъвъ